A°. 1838. N°. 38.

VRIJDAG, DEN 11 MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

WIJ zullen eerstens met [illegible] de wetten in de districten Nickerie afgekondigde: »Strafbepalingen tegen »zoodanige slaven, welke door ont»vlugting uit de Kolonie zich aan »hunnen wettigen meester hebben »onttrokken of trachten te onttrek»ken, alsmede tegen die genen, welke zoodanige ontvlugting hebben »bevorderd of [illegible] gedeelten der [illegible] verbindende [illegible]

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

ALLEN die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo door Ons, uit aanmerking [illegible] zich eenige weinige slaven [illegible] van ontvlugting buiten [illegible] aan [illegible] hunne wettige [illegible] ben [illegible] misdaad [illegible] gen in de beide districten Nickerie [illegible] verordend, en aldaar gepubliceerd, ten einde zoowel in het belang der openbare orde, — volgens welke de slaaf, alleen door tusschenkomst van zijne hooge overheid tot vrijdom kan geraken, zoodanige onwettige benadelingen tegen te gaan, als daardoor tevens de regten van den wettigen meester te beschermen.

ZOO IS HET, ter handhaving van dit zelfde openbaar en bijzonder belang over de geheele uitgestrektheid dezer Kolonie, dat Wij, gehoord hebbende den Raad in Rade, hebben goedgevonden en Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ I.

De navolgende artikelen, welke op den [illegible] October achttien honderd zeven en [illegible] in het opper-district Nickerie en [illegible] twintigsten October achttien honderd [illegible] dertig, in het neder-district [illegible] wetsbepalingen zijn afgekondigd, [illegible] met eenige wijziging van art. 1 en 2, [illegible] overige gedeelten der Kolonie [illegible] gepubliceerd.

» De ontvlugting van [illegible] slaaf uit de »Kolonie Suriname, met het kennelijk »oogmerk, om zich aan zijnen wettigen »meester te onttrekken, zal worden ge»straft met dwangarbeid [illegible] Lands-etablissementen, of zijn op de »plantagie zijner meesters, of eenigen an»deren aldaar door dezen aan te wijzen grond, »voor den tijd van ten hoogsten *tien* achtereenvolgende jaren.

ART. 2.

» Wanneer zoodanige ontvlugting van »eenen slaaf is voorafgegaan, of vergezeld »geweest door de misdaad van diefstal, of »eenig ander misdrijf tegen den eigendom, »zal de schuldige worden gestraft met »dwangarbeid, op eene der plaatsen bij »het vorig artikel bepaald, voor den tijd »van ten hoogsten *vijftien* jaren.

ART. 3.

» Wanneer de ontvlugting eens slaafs »voorafgegaan of vergezeld geweest door »eenig gebruik van geweld of gewelddadigheden tegen »personen, welken den vlugteling hebben »aangehouden, of trachten aan te houden, »zal de schuldige met den dood worden »gestraft, ten zij zoodanige daad van ge»weld of verzet geene verwonding of eenig »ander schadelijk gevolg heeft te weeg »gebragt, wanneer ook de naaste straf aan »die des doods door den Regter zal kunnen »worden toegepast.

ART. 4.

» Wanneer twee of meer slaven complot »tot ontvlugting buiten de Kolonie ge»maakt, en daarvan regtens voldoende zal »zijn gebleken, zal de hoofd-aanlegger »tot levenslangen dwangarbeid, en ieder »der medepligtigen tot dwangarbeid voor »den tijd van *tien* jaren worden veroor»deeld.

ART. 5.

» Vrije personen, welke de ontvlugting »eenen slaaf uit de Kolonie door »aanhouding van denzelven begunstigd, »of middelen van [illegible] daartoe heb»ben [illegible] »moment op [illegible] »ten voor ten minsten *één* »hoogsten *tien* jaren, [illegible] »gevallen bij dit artikel bepaald, die van »dwangarbeid zal zijn voor slaven, zoo »dikwerf deze de ontvlugting van eenigen »slaaf zullen hebben begunstigd of »bevorderd.

ART. 6.

» Wanneer, hetzij vrije personen, hetzij »slaven, ook voor of tijdens de ontvlug»ting van eenen slaaf met dezen laatsten »aan eenige andere misdaad mogten heb»ben schuldig of medepligtig gemaakt, »welke eene hoogere straf, dan die van »toepassing voor vrije personen en van »dwangarbeid voor slaven, gedurende den »tijd van ten hoogsten *tien* jaren, zoude »behooren ten gevolge te hebben, zal de »Regter aan zoodanige schuldigen en »medepligtigen die straf opleggen, welke »vastgesteld tegen de misdaad voor of »bij de ontvlugting van eenen slaaf ge»pleegd.

ART. 7.

» Zoo dikwerf volgens de bepalingen in »deze wet voorkomende de straf van »dwangarbeid tegen slaven moet worden »uitgesproken zal deze worden voorafgegaan door eene correctie met slagen »ter beoordeling des Regters.

ART. 8.

» De poging tot ontvlugting van eenen »slaaf uit de Kolonie door daden van uit»voering gekenmerkt, zal met dezelfde »straffen worden gevolgd als de ont»vlugting, welke door aanhouding of uit»levering van den ontvlugten slaaf is, »of werd verijdeld.

ART. 9.

» Slaven, welke uit de Kolonie zijn ont»vlugt, of bewijslijk hebben gepoogd te »ontvlugten, met het kennelijk oogmerk, »om zich aan den wettigen meester te »onttrekken, zullen nimmer briefvrijdom »vrijdom kunnen bekomen.

ART. 10.

» Vrije personen en slaven, welke de »ontvlugting van eenen slaaf uit de Ko»lonie door aanhouding van denzelven »verijdelen, of door ontdekking aan de »bevoegde autoriteit van eenige [illegible] »van slaven tot ontvlugting uit de [illegible] »nie weten te verijdelen, met dat gevolg, »dat de schuldigen in handen der Politie »geraken, zullen, hetzij met premien van »ten minsten *Honderd* Guldens voor ie»deren vlugteling, hetzij ook, wat slaven »betreft, in bijzondere gevallen door het »Gouvernement met den vrijdom worden »begiftigd en zulks tegen schadeloosstelling »aan den eigenaar.

ART. 11.

» Door vorenstaande bepalingen [illegible] »geenszins gederogeerd aan den Publicatie »van 5/6 December 1828, (G. B. sub N°. 43) »en andere verordeningen, houdende »strafbepalingen tegen het [illegible] van »slaven *binnen* de Kolonie [illegible]

§ II.

Voor zoo verre, bij de uitvaardiging der voorschrevene wetsbepalingen in de overige [illegible] [illegible] ontleding der wijzigingen van art. 1 en 2, in de daarvoor vatbare gevallen, door den Regter ook op die beklaagden eene minder straf, dan de eerst bij die artikelen vastgestelde straffen van toepassing mogen worden gemaakt.

§ III.

Deze strafwet zal van den dag harer afkondiging in de overige gedeelten der Kolonie ook aldaar [illegible] zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geplaatst.

Aldus gearresteerd alhier aan [illegible] den 15den Mei 1838 het [illegible] tigste Jaar van Zijner [illegible] Regering.

E. I. VAN RAALTEN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, den [illegible] 1838.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 8 Mei 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements Order van heden, No. 135, tot [illegible] LUITENANT bij de Kompagnie Koninklijke Grenadiers van *Suriname*, benoemd en aangesteld de Adjudant Onderofficier [illegible] dezelve Compagnie CARL ERNST [illegible]

De Kapitein Adjudant,

H. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 10 Mei 1838.

Nademaal aan den Heer Luitenant Kolonel P. BALFOUR VAN BURLEIGH verlof verleend is, tot het doen eener reis naar Nederland; zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 9den dezer, No. 138 bepaald, dat gedurende de afwezigheid uit deze Kolonie van voormelden Hoofdofficier de functien van *Garnisoens* en *Plaatselijken Kommandant te Paramaribo*, door den Heer Majoor titulair J. SCHEEN, en die van *Kommandant van het Bataljon Jagers No. 27*, door den Heer Kapitein G. VAN DEN HEUVEL, zullen worden waargenomen.

De Kapitein Adjudant,

R. H. ESSEB.

Mengelingen.

DE VROK EENER VROUW.

(VERVOLG VAN ONS VORIG No.)

Miss Helena en Paulus Lambert waren spoedra eens. Een gemeenschappelijk vriend bepraatde, in der minne, de zaak, die aan de ouders zou worden aangeboden: wanneer zij goed vóór haar kwam te overlijden. Overigens waren de geldzaken spoedra geregeld. Vol vertrouwen gaf Miss Helena den staat des boedels van haren bruidegom aan, zoo als hij zijne papieren, en vond alle wettelijke voorwaarden, die haar Notaris van hemen geheel stipt bij. Toen zij eenmaal Mistriss Lambert was, ging zij voort met alles te zien door de oogen van den man, wiens naam te dragen haar hoogmoed streelde. Van zijnen kant, had meester Lambert zich niets te veel voorgesteld van 't heil, dat hem in het bezit van zijne nieuwe waardije. De grootsche stijl der echtelijke in zijn huis, en zijne vrouw wederhelft bestuurde alles met even veel kiesch heid als goeden smaak; zij was mild, waar 't pas had, doch nooit verkwistend.

Telkens als er een schip uitzeilde, of met eene winstgevende lading voor den rijken koopman binnenliep, had Mevrouw Lambert een luisterrijk feest te geven, dan verscheen zij in haar prachtgewaad. Op zekeren middag, dat zij van hare kamer kwam, schitterend uitgedost met de zware handtas, die eene vrouw van haar huize in die eenzame omstandigheden gaarne aanlegt, trad zij met de deur van zijn [illegible] sprak: "gij moet mij dadelijk te woord staan, ik zal u niet lang ophouden; kom binnen, zoo het u belieft, daar moet eene acte onderteekend worden. Ik zal u wel zeggen, waarom het verder; dit is uwe huwelijksteekening onder staat; doch gij zult dat wel zelve begrijpen, daar de inzetting hoort, door Mijnheer opgesteld."

Een jong in 't zwart gekleed, stamelde deze woorden, die hem begon zijn *proza* te prevelen in kanselarijstijl.

"Ik ondergeteekende Helena Willis, vrouwe Lambert enz. enz. en zegevierden in mijne handelingen, en bestemmingen zeker bij deze."

—"Mijnheer" sprak zij, den zwartrok in de rede vallende, "genoeg van Mijnheer Lambert mijne handteekening verlangt: ik verlaat mij meer op zijne behoedzaamheid en eerlijkheid dan op uwe stadhuiswoorden; onze gasten wachten ons, waar moet ik teekenen?"

—"Hier, Mevrouw."

Zij neemt de pen en teekent haren naam, keert zich vervolgens tot haren man en zegt: "dat gij niet te lang wachten wanneer men u straks komt zeggen, dat de tafel gereed is." Deze sprekende verwijderd zich Mevrouw Lambert, opgetogen, en gaat als naar gewoonte de gasten verwelkomen op 't feest, dat dien avond op straat kwas; men tafelde ongemeen lang en een gedeelte van den nacht werd met dansen gesleten.

Zij spraken eenige maanden, eer Mevrouw Lambert aan den zelfs hoorde spreken, die zij gedurende haar zeemeesterschap geheel vergeten, toen zij vernam, dat de laer misschien zelfs graden bezat, als baas man een bedrieglijke, zeer diep berekenende, doch die, ten laatste, door hunne eigen' berekeningen of door knaphandiger' reekenaars misleid, zich, ten slotte van al hunne kunststrepen, aan lager wal zien geraken. Mevrouw Lambert had eene acte onderteekend, die haar van al hare regten op de bedongene uitkeering beroofde, en het kapitaal door haar ingebracht, verantwoordelijk stelde voor de laatste handelsspeculatie van haren man. Deze man, zoo gemeenzaam, zoo ernstig, zoo hoogdravend, had reeds eenmaal zijne schuldeischers te vreden gesteld door een eerste huwelijk, het tweede was weêr niet anders geweest, dan eene nieuwe hulpbron, om 't spel van zijn' gewaanden rijkdom voort te zetten. Mevrouw Lambert ontdekte te gelijkertijd, dat zij het offer van een' huichelaar was geworden, en dat zij tot armoede was gebragt.

—»Ik kan de vernedering en den rampspoed dragen," riep zij uit, »doch die booswicht moet mij nooit weêr onder de oogen komen!"

Nederig en lafhartig na zijnen val, had de bankroetier zich aan hare voeten geworpen, om ootmoedig bekentenis van schuld te doen; doch zij keerde zich met verachting om, en liet hem liggen, voornemens, om niet eens te vragen, waar hij zou gaan leven en sterven: want hij bezat niets meer, en zoo groot was het aantal zijner slagoffers, dat hij geen kans meer zag, om er nog nieuwe bij te voegen.

—»Ik zal uwe dienstmaagd zijn," sprak hij, »ik zal het verachtelijkste werk voor u verrigten, om u mijne liefde en mijn berouw te toonen."

—»Uwe liefde" hernam Helena, »die ik mij te wel gebleken; verwijder u, Mijnheer! want gij slechts arm en zwak, ik zou met uw ongeluk begaan zijn; doch laag en kruipend boezemt gij mij geenerlei mededoogen in. Ontsla mij van uwe tegenwoordigheid."

Mevrouw Lambert nam de wijk naar een naauw donker straatje van de voorstad, waar niets anders dan armen woonden.

—»Wees gegroet," »sprak' zij, schamele woning, waar mij ten minste de troost wacht van onbekend te blijven, weest gegroet, nederige rietendak, eenvoudige deur, gepleisterde muur en steenen vloer: weest gegroet mijne nieuwe buren wier lot ik benijd: want de gewoonte heeft u gemeenzaam gemaakt, u ten minste, met dit oord, waar ik mij vreemd vind: gij hebt geene walging van uwe alledaagsche en ongezonde spijzen. — uwe zenuwen trillen niet van schrik, zoo als de mijne, wanneer gij die onkiesche woorden, die gemeene uitdrukkingen, die vloeken hoort, waar ik van heet. Doch door den tijd zal ik mij wellig gewennen aan dat woest getier, aan dat deloozen strandedenken, die eenigste middel hier te wachten heb, aan de vreemdheid, waar ik nu ben, dan die twisten, en karakteren, die den mensch onteeren. Ja, mijn hoofd is hard, maar harder nog zou 't mij vallen met een man te huiten, dien ik verachtte. Die bezadigde huichelaar! Wie heeft ooit den schijnheiligen bedrieger gezocht onder dat mom van ernst, onder die grijze haren? Wanneer de zee koelt en breekt de golven klotsen, zal de zeeman, verwittigd van 't gevaar, met haast de kust ontwijken, doch wanneer ons niets op 't dreigend oog wijst en de effen vloed, als deelende in 't gerraad, en klip en hoek verheelt, dan slaakt hij 't schepe rif, waarop zijn lot zich onverhoeds te breken staat."

Deze waren de treurige overdenkingen van Mevrouw Lambert, verfoeijelijke maar, wier rampzalige vrouw afstand moet doen; doch hier nog op haar geduld en harden moed, was zij veel minder te beklagen, dan de bewerker van haren ondergang, die geen ambacht, geleerd hebbende, zich welhaast gedoemd zag tot een zwervend leven, zonder huisdak en vaak ook zonder brood.

Reeds eenige maanden had Helena, van de wereld vergeten, in die stille afzondering doorgebragt, toen een van hare oomes, van moederszijde, die haar niet uit het oog had verloren, hare gezondheid bovenmate, haar bij zich riep, en haar zijnen bijstand bood, waar zij niet om had willen vragen. 't Was een spaarzaam en rijk man, wiens koele geaardheid meer dan eene overeenkomst had met de hare; hij was weduwenaar zonder kinderen, en toen hij kort daarna kwam te overlijden, vermaakte hij zijn gansche vermogen aan zijne nicht, nadat hij alle mogelijke voorzorgen had genomen, om er haar het onvervreemdbaar genot van te verzekeren.

Mistriss Helena Willis hervatte nu hare leefwijze als oude vrijster; zij kon zich op nieuw toewijden aan hare loffelijke neigingen, en hare strenge deugden. Hare inkomsten waren meer dan toereikend voor al hare behoeften; het overschot besteedde zij aan weldaden, die zij bij voorkeur aan behoeftige armen bewees; zij ging de nooddruftige lijdere en treurende bezoeken; want zij stelde er prijs op, om te weten, aan wie zij hare aalmoezen uitreikte. Meestal bereidde zij met eigen' hand de versterkende spijzen, die zij voor de zieken bestemde, en schreef hun de middelen voor, tot hun herstel. De ongelukkig gehawede vrouwen waren altijd zeker, dat zij gunstig gehoor bij haar vonden; en tegens deze toonde zij zich dubbeld belangstellend; doch dikwerf dacht zij met bitterheid bij zich zelve: ik ontmoet er toch geen eene, die zulk een eerloos, laaghartig, verfoeijelijk man heeft als de mijne was."

(Het Vervolg hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Nederlandsche Schoener *Dolphyn*, Kapt. G. Ellart, van Coronie, hebbende 3 dagen reis. Passagiers de Heeren G. Banks en S. van Thol en 4 Bedienden.

Heden, de Engelsche Sloep *Fan Fan*, Kapt. F. W. Lens, van Demerary, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Heeren M. van den Elst en T. Soesman.

Advertentien.

Aanstaande Zaturdag den 12den dezer, des morgens ten *zes* uren zal de gewone Exercitie met de Brandspuiten plaats vinden.

Paramaribo, den 8 Mei 1838.

De Opperbrandmeester,

H. G. ROUX.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN Weldadigheid.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij het houden eener Openbare Vergadering tot het doen van het rapport over het jaar 1837, hebbende vastgesteld op HEDEN den 11den dezer, heeft de eer hier kennisse van het algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben des morgens ten *half negen* uren, in het Kerkgebouw der *Evangelisch Lutherse Gemeente* alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige Ingezetenen dezer plaats ten vriendelijkste uit de Vergadering bij te wonen, en door eene talrijke opkomst den luister dier plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 11 *Mei* 1838.

De Algemeene Secretaris,

R. VOS.

(19676) De ondergeteekende zal, ingevolge bekomene autorisatie van het Geregt hof alhier, met concurrentie van J. H. REIJE, voor om uit op aanstaanden Vrijdag den 11den dezer, des nademiddags om *vier* uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek *verhuren*:

De *HUIZEN* en *SLAVEN*, (waaronder bekwame *Metzelnegers*) en een *TENTVAARTUIG*, aankomende den Boedel wijlen den Heer JAN LOUIS STUGER, volgens conditien, ter visie liggende ten kantore der Gezworen Klerken alhier.

Paramaribo, den 9 Mei 1838.

E. J. S. STUGER qq.

(19676) De ondergeteekende roept bij deze, een iegelijk die iets te vorderen hebben van de overleedene JULIANNA LEA van BAAK, zich bij hem te vervoegen.

W. JEACKSON.

(19685) De Minderjarige J. J. HEWITT vertrekt.

(19686) De Minderjarige C. FERRIER vertrekt.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.